Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

50

ridebo. & subsannabo cum uobis quod timebatis aduenerit.
Et rursum; Tunc inuocabunt me & ñ exaudiã. mane consur
gent & ñ inuenient me. Salus itaq; corporis quando adbene
operandum accepta despicit. quanti sit muneris amissa sen
titur. & infr. uetuose ad ultimũ querit. que congruo
concessa tempore utilitẽ non habet. Vnde bene psalemonẽ
rursum dicit. Ne des alienis honorẽ tuũ. & annos tuos cru
deli. ne forte impleant extranei uiribus tuis. & labores tui
sint in domo aliena. & gemas in nouissimis quando consup
seris carnes & corpus tuũ. Qui namq; a nobis alieni sunt.
nisi maligni spi. quia celestis sunt patrie sorte separati.
Quis uero honor ẽ nisi quod & ia in luteis corporibus conditi
ad conditoris tam nri sumus imaginem & similitudinẽ
creati. Vel quis alius crudelis ẽ nisi ille apostata angls
qui & semetipsũ pena mortis superbiendo perculit. & in
ferre mortẽ humano generi & ia pditus ñ pepercit.
Honorem itaq; suũ alienis dat. qui addi imaginẽ ac simili
tudinẽ conditus. unde sue tempora maligno spiritui
uoluptatibus administrat. Annos & ia suos crudeli
tradidit. qui ad uoluntatẽ male dominantis aduersarii
accepta uiuendi spacia expandit. Ibi bene subditur.
Ne forte impleant extranei uiribus tuis. & labores tui
sint in domo aliena. Quisquis enim paccepta ualetudinẽ
corporis p tributa sibi sapientia mentis ñ exercendis

inpuerbis